

21. zsoltár – A mi Urunk Jézus Krisztus kínszenvedése

„Értelmünk a hit által megvilágosítva ismerje fel, hogy akit előbb még isteni mivoltában szemlélt, az most szolgai alakot öltött: hasonlóvá lett az emberekhez, és emberi természetet vett magára, megalázta magát, és engedelmes lett egészen a halálig. Ő akarta úgy, hogy a kereszten függve, a zsoltár e szavai saját szavai legyenek: *Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?* Imádjuk tehát isteni mivoltában, ő pedig imádkozik értünk szolgai alakban.” Szt. Ágoston

„Mernénk-e kijelenteni, hogy a Fiú valaha is volt az Atya nélkül? Senki se merné, ha nem Ő maga mondta volna elsőként: *Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?* Ez az elhagyatottság egy fajtája: ebben a végső szorult helyzetben semmi jele a hatalomnak, semmi megnyilvánulása a méltóságnak. Krisztus, aki az Atyától született, az Atya jobbán trónol, most az Atyától messze zárándokol; aki az Atya nevében beszél, most felfüggesztetett a keresztre az Atyának alávetve, és – úgymond – meghalt az Atya távollétében.” Szt. Bernát

„Krisztusnak ez a panaszkodása nem türelmetlenségből vagy tudatlanságból ered, mintha nem tudná szenvedése okát, és mintha nem szabadon cselekedne, és nem szabadon vállalná, hogy az Atya fájdalmaiban elhagyja, hanem egyszerűen a kemény szenvedés kifejezésre juttatása.” Bellarmin Szt. Róbert
Én és az Atya egyek vagyunk, mondta Jézus. A szenvedés legnagyobb mélysége, istenemberi mivoltának misztériuma, amikor emberileg úgy érezte, hogy még az Atya is elhagyta, mintha megszűnt volna az egysége az Atyával.

Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? * miért vagy messze kiáltásom szavától?

2 Én Istenem, napestig kiáltok, és meg nem hallgatsz, * és éjjel, és nem figyelsz reám!

3 Pedig te a szent helyen lakol, * Izráelnek dicsősége!

4 Tebenned bíztak atyáink, * bíztak, és megszabadítottad őket.

5 Hozzád kiáltottak és megszabadultak, * tebenned bíztak és meg nem szégyenültek.

6 Én pedig féreg vagyok már és nem is ember, * emberek gyalázata és a nép megvetettje.

7 Mindnyájan, akik látnak engem, megcsúfolnak engem, * ajkukkal megszólalnak és fejüket hajtogatják:

8 „Az Úrban bízott, mentse meg őt! * szabadítsa meg, ha kedveli őt!”

A SZENVEDŐ KRISZTUS IMÁI, KÉRÉSEI

A kilencedik óra körül Jézus hangosan felkiáltott: Éli, Éli, lemá szabaktáni, azaz: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? Mt 27, 46

Ekkor Jézus ismét hangosan felkiáltott és kiadta a lelkét. Mt 27, 50

*És kiáltottak az Úrhoz a szorongatásokban, * és ő kimenté a veszedelemből őket.* Zsolt 106, 6

Pilátus azt mondta nekik: Íme, az ember! Jn 19, 5

A helytartó tehát megkérdezte tőlük: Melyiket akarjátok, hogy a kettő közül elbocsássam nektek? Ők azt felelték: Barabást! Mt 27, 21

Nem volt szép alakja, sem ékessége, hogy megnézzük őt, és nem volt olyan külseje, hogy kívánjuk őt. Megvetett volt, és utolsó az emberek között Iz 53, 2-3

Az arra járók pedig a fejüket csóválva káromolták, és ezt mondták: Te, aki lebontod a templomot és három nap alatt fölépítéd, mentsd meg magadat! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!... azt mondta: Az Isten Fia vagyok. Így gyalázták őt a rablók is, akiket vele együtt feszítettek keresztre. Mt 27, 39...42

Azzal dicsekszik az Igaz, hogy Isten az ő atyja. Lássuk, igazak-e beszédei?... ha Isten gyermeke az igaz, akkor ő meg is óvja... tegyük őt próbára szidalommal, kínzással... Ítéljük őt gyalázatos halálra, mert mint mondja, oltalomban részesül. Bölcs 2, 8...20

9 De te vagy, Uram, aki kihoztál engem anyámnak méhéből, * én reménységem, mióta emlőjére vett anyám.

10 Átadattam neked, mihelyt megszülettem, * anyám méhétől fogva te vagy én Istenem.

11 Ne távozzál messze tőlem, † mert a szorongatás közel vagyon, * és nincs, ki nékem segítséggel legyen.

12 Körülvett engem ökrök serege, * erős bikák megkönyékeztek engem.

13 Rámtátották a szájukat, * mint ragadozó és ordító oroszlán.

14 Mint a víz, kiöntettem, * és elszakadoztak egymástól minden csontjaim.

15 Az én szívem, mint az olvadt viasz * testemnek bensejében.

16 Kiszáradt, mint a cserép az én torkom, † nyelvem az ínyemhez tapadt, * a halál porába vetettél engem.

17 Mert körülvettek engem az ebek, * a gonoszok gyülekezete reám szállott.

18 Átlyuggatták kezeimet és lábaimat, * és megszámlálták minden csontomat.

19 Csak néznek és szemlélnek engem, * elosztották maguk között ruháimat és köntösömre sorsot vetettek.

20 De te, Uram, ne légy messze tőlem! * én erősségem, az én segítségemre siess!

Az Úr, a te alkotód, aki formált téged az anyaméhtől fogva, és segít téged. Iz 44, 2

Isten, ne távozzál el tőlem, én Istenem, siess segítségemre! Zsolt 70, 12

KRISZTUS SZENVEDÉSÉNEK RÉSZLETEZÉSE
„ökrök serege” a tömeg; „erős bikák” az előljárók.
v.ö. Nagy Szt. Leó nagyszombati beszéde

*Ellenségeitek, az ördög, mint ordító oroszlán körüljár, keresve, kit nyeljen el. 1Pét 5, 8
Még hangosabban kiáltoztak: Keresztre vele! Mt 27, 23*

„elszakadoztak”: a halál módja a kifeszítés

*Ezután Jézus, aki tudta, hogy már minden bevégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: Szomjazom! Jn 19, 28
Aki az embert porból teremtette, most a halál porába hullik. Damaszkuszi Szt. János*

*Ezek azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontját ne törjék össze”. (Kiv 12, 46). Egy másik Írás pedig azt mondja: „Látni fogják azt, akit keresztülszúrtak”. (Zak 12, 10) Jn 19, 36-37
Nézzétek meg a kezemet és lábamat! Lk 24, 39
Békesség nektek! Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Jn 20, 20
A katonák pedig, miután megfeszítették Jézust, fogták a ruháit, elosztották négyfelé, minden katonának egy részt, azután fogták a köntöst is. A köntös varratlan volt, felülről egy darabban szöve. Ezért azt mondták egymásnak: Ezt ne vágjuk szét, inkább vessünk rá sorsot, kié legyen! Ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás, amely így szól: Elosztották maguk között ruháimat, és köntösömre sorsot vetettek. Jn 19, 23-24*

KRISZTUS A KERESZTEN ÚJRA IMÁDKOZIK

21 Ragadd el a kard életől, ó Isten, az én lelkemet, * s mi bennem a legdrágább, az ebek hatalmából!

22 Szabadíts meg engem az oroszlán szájából, * és a vadak támadásától engem, megalázottat!

23 És én hirdetem a te nevedet atyámfiainak, '*' az egyháznak közepette dicsérlek téged.

24 Akik félitek az Urat, dicsérjétek őt! * Jákobnak ivadéakai, dicsőítsétek őt!

25 Félje őt Izráel minden ivadéka, * mert nem utálta meg és nem nézte le a szegénynek könyörgését.

26 És nem fordította el az orcáját tőle, * s midőn kiáltott hozzá, meghallgatta.

27 Tiéd az én dicséretem a nagy gyülekezetben, * fogadásaimat beteljesítem az istenfélők színe előtt.

28 Esznek a szegények és meglegednek, † és dicsérik az Urat, akik keresik őt, * él az ő szívük örökkön örökké.

29 Emlékeznek és az Úrhoz térnek a föld minden határai, * és hódolnak előtte a népek családjai.

30 Mert az Úré az ország, * és ő uralkodik a nemzeteken.

31 Őt imádják a földnek minden gazdagjai, * színe előtt meghajolnak a sírba szállók.

32 És az én lelkem öneki él, * és az én magzatom néki szolgál.

33 És hirdettetik az Úr a jövőző nemzedéknek, † hirdetik az egek az ő igazságát a népnek, mely egykor megszületik, '*' melyet majdan az Úr terem.

Atyám, ments meg engem ettől az órától! Jn 12, 27

Az Úr mellém állt, és erőt adott nekem, így megszabadultam az oroszlán torkából. 2Tim 4, 17

KRISZTUS SZENVEDÉSÉNEK GYÜMÖLCSEI
[EGYHÁZ] *Megismertettem nevedet az emberekkel, akiket a világból nekem adtál. Jn 17, 6*
Hirdetem nevedet testvéreimnek, a közösségben dicsérni foglak téged. Zsid 2, 12

Ő, testi mivoltának napjaiban imáit és könyörgéseit nagy kiáltással és könnyhullatással bemutatta annak, aki megszabadíthatta őt a haláltól; és meghallgatást is nyert hódolataért. Zsid 5, 7

[EUCCHARISZTIA] „meglegednek”: *Mindaz, aki ebből a vízből iszik, ismét megszomjazik, de aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé nem szomjazik meg. Jn, 4, 13-14*

„él az ő szívük”: *Azért az eledelért fáradozzatok, amely megmarad az örök életre, amelyet majd az Emberfia ad nektek. Jn 6, 27*

[ISTEN ORSZÁGA] Krisztus halála szétrombolta a falat a zsidók és a pogányok között: *Ő a mi békességünk, aki a két népet eggyé tette, és a közöttük lévő válaszfalat, az ellenségeskedést lebontotta saját testében. Ef 2, 14*

Jézus nevére hajoljon meg minden térd az égből, a földön és az alvilágban. Fil 2, 10

[EGYHÁZ] „igazsága”: evangélium
„megszületik”: *Akik nem vérből, sem a test ösztönéből, sem a férfi akaratából, hanem Istenből születtek. Jn 1, 13*

ZSOLTÁRORÁCIÓ

Urunk, irgalmasságnak kútfeje, ki értünk a Szűz méhébe leszállottál, ki a fára vonva, szöggel átfúrva, ruháidtól is megfosztva népedet az oroszlán szájából megszabadítottad, majd, mint egyetlen szabad az alvilágba menők közül, feltámadtál, kérünk téged, hogy e drága vételárról meg ne felejtkezzél, hanem légy e benned bízó népnek mindenkor üdvössége. AMEN